

Dobrý den vážení návštěvníci našich webových stránek.

Moc jsme se jako zastupitelé nevyznaменali. Včera se konalo řádně ohlášené veřejné zasedání zastupitelstva naší obce. Jaké bylo nemilé moje překvapení, když na osmnáctou hodinu dorazil pouze jeden zastupitel a kupodivu větší množství občanů. Ti se probudili k aktivitě, což je chvályhodné, naopak zastupitelé se jaksí zapomněli a teprve po hodině dorazil další. To už ale diskuzní klub pokračoval, ale rozhodně neměl formu oficiálního zasedání, se všemi těmi potřebnými formalitami, které takové zasedání má obsahovat. No, nepovedlo se. Za těch mnoho let, co tu starostuji, se to stalo poprvé. Doufám, že i naposled. Za měsíc si dáme repete.

Že přišlo více obyvatel než obvykle? Prý zajímavé téma! Sic!!! Ostatní témata obce nejsou zajímavá? Ta o tom, jak si stojíme v plnění rozpočtu? Nebo jestli zařadíme do investic to či ono? Jestli zbudou finance na opravu části obce nebo výstavbu něčeho nového? To nejsou zajímavá témata? Aby bylo jasné, oč včera šlo. Místostarosta Petr Novák s Pavlem Pláničkou umístili do zasedací místnosti výsledky semestrálních prací studentů architektury, kteří řešili možnosti zástavby některých částí naší obce a své návrhy poskytli k nahlédnutí. Takový splněný školní domácí úkol. Všichni do jednoho, co včera přišli, byli přesvědčeni o tom, že ta vystavená dílka jsou závazná, že zastupitelé už pro tyto varianty zvedli ruku. Jenže omyl. Tak to prostě nefunguje. Nejsem přesvědčená, že bych tady celou tu cestu od návrhu k realizaci měla popisovat. Jenom to shrnu. Návrh je od toho, aby se nad ním diskutovalo. Nejen s objednatelem, to v tomto případě obec nebyla, pouze souhlasila s možností výsledku snažení studentů představit naší veřejnosti, což se stalo, ale hlavně s těmi, jichž se případná realizace bude týkat. Tedy s představiteli obce a hlavně také s občany. To, že se všichni, bez výjimky vykašlali na prodiskutování tvorby územního plánu v roce 2000, je neoddiskutovatelný fakt. To, že při dalších projednáváních změn tu byl požadavek pouze jednoho nebo dvou lidí, kteří měli své vlastní záměry a které jsme na jejich přání do obou změn územního plánu začlenili, je také pravda. Hlídám naši vesnici jako pes u boudy, aby u nás nedošlo k nějakým podobným excesům, jako u sousedů, kdy se veřejnost probudila skoro po dvanácté a skončilo to odvoláním starosty. Proč se tedy na zasedáních scházíme takřka pokaždé jenom zastupitelé? Sem tam někdo přijde, když není fotbal, hokej, je špatné počasí nebo se neví co s načatým večerem. Dobrá, včera se zastupitelstvo nesešlo, ze schůzování naopak sešlo, ale diskuzní klub s občany byl alespoň pro mne užitečný. A svým způsobem mi otevřel jiné úhly pohledu na to, jak pokračovat, či kde zabrzdit.

Co mě překvapilo:

— k čemu nám jako obci bude rozvoj, myšleno proč by se měly stavět baráky, do nichž by měli přijít cizí lidé. No to jsem nepochopila a bude mi trvat hodně dlouho než to pochopím, jestli vůbec.

- proč v noci svítí světla do Řepnice, není to třeba, žere to moc proudu stojí to fůru peněz. To jsem také nepochopila, třeba by bylo dobré svítit ve dne. Třeba bude dobré vypínat a na dobu tmy poskytovat baterky.

- Potřebujeme obchod a ne to, co tu máme. Kdyby občané sledovali investiční plány a záměry obce, tak by věděli, že projekt je zpracován už deset let, hledají se dotační programy, které

by nám tu 15milionovou investici pomohly snížit a plán uskutečnit. Zadlužení obce je totiž to nejjednodušší řešení, ale uvědomte si, že potom nebude možné kvůli splácení budovat jiné, také potřebné věci. Nebo jít cestou dalšího zadlužování.

Další témata už byla hlavně o nepříjemném chování všech řidičů, kteří naší obcí projíždějí a ohrožují životy všech, kteří jsou nuceni užívat vozovku jako pěší. Na poštu, do obchodu, do svých domovů. Je to velmi nepříjemná situace, hlavně nyní, kdy se díky objízdné trase provoz velmi nahustil. Navíc to, co předvádějí řidiči nákladních aut, kteří jezdí do lomu pro kámen je opravdu do nebe volající neúcta ke všem, které na naší komunikaci potkají. Jsou bezohlední, přijde mi, že naprosto ztratili soudnost. Řešili jsme jak z toho ven, ale jsou to jenom návrhy. Stížnost na provoz jsem zaslala na Okresní ředitelství Policie ČR, žádost o měření rychlosti jsem podala. Obecní policii nemáme a v dohledné době ani mít nebudeme. Takže co s tím.

Místní komunikaci v úseku kolem hřbitova se pokusíme zklidnit položením retardérů. Ale i místní by si měli sáhnout do svědomí. Autem do hospody? Jezdí skoro všichni!!! Autem pro chleba? Je vás moji milí dost, kteří to takhle praktikujete!! K Labi na ryby pěšky? Víte starostko vůbec kolik má rybář věcí ve výbavě? To není možné odnést pěšky, na to je potřeba vůz!!! Asi patřím do starého železa, když to nechápu!

Další diskutovanou věcí byl průjezd cyklistů a vůbec turistů v naší obci. Všichni přítomní unisono a to mi věřte, to mne velmi nemile překvapilo, odmítli zvýšený pohyb turistů. V době, kdy není příliš příležitostí pro práci se odmítá možnost přivydělat si a přiživit se na cestovním ruchu. Připadám si jako z jiné planety. Jenže implantovat svoje myšlenky do těsta tak odmítavého, to budu muset hodně přemýšlet, jestli se do toho po zbytek svého volebního období ještě vůbec pustím. Předpokládala jsem, že poskytnutím určitého zázemí pro tento druh ekonomické činnosti bude vítanou příležitostí pro příští generaci, ale prostě jsem si vyslechla, že určitě nebudeme nikomu sloužit, aby se u nás cítil lépe. Je to dvojsečné. Ne všichni turisté a hlavně cykloturisté se chovají slušně. Nedodržují předpisy, svou bezohledností při průjezdu obcí kašlou na silniční normy, při střetu s obyvateli jsou hrubí. Prostě je to stejné jako u těch řidičů, jichž se týká moje poznámka výše. Ať už sedí za volantem nebo řidítky kola, vždycky je to o lidech.

Tak vám tedy vážení, co jste to dočetli až sem, přeji hezký prodloužený víkend a užijte si to. Prý bude hezky.

Na shledanou příště se těší starostka obce, Ivana Sklenářová